

РЕШЕНИЕ

№ 20310

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5292** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. С Решение № 1085/29.02.2024г. по нахд № № 20231110208315 по описа за 2023 година на СРС 107-ми състав е отменил наказателно постановление № 22-4332-007326/24.04.2023г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което на Т. А. Т. са наложени следните административни наказания: на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 37, ал. 2 ЗДвП и на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 162, ал. 1 ЗДвП.

Със същото съдебно решение е осъдена ОПП Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на Т. А. Т. разноски по делото в размер на 400 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от юрк. А., процесуален представител на началник група при ОПП СДВР. Касаторът моли за отмяната на съдебното решение по съображения за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – основания за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. По същество твърденията са, че жалбоподателят, настоящ касационен ответник, е извършил вменено то му с НП нарушение, а именно управлявал е МПС без да

притежава валидно свидетелство за управление /СУМПС/. Същият е имал такова издадено във Великобритания, но е управлявал МПС след изтичане на тримесечния срок от влизане в страната.

Моли за отмяна на първоинстанционното съдебно решение, потвърждаване на наказателно постановление № 22-4332-007326 и претендира разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Касационният ответник се представлява от адв. М., която аргументира неоснователност на касационната жалба и претендира разноски по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 02.03.2023г. около 07:35 часа в [населено място] по [улица]Т. Т. управлявал лек автомобил „Ф. Т.“ с рег. №. СВ 0276 РР. Пътното платно се състояло от две пътни ленти за всяка една от посоките на движение, а Т. бил в дясната пътна лента с посока на движение от [улица]към [улица]. Времето било ясно, с добра видимост, а пътната настилка била мокра. Зад него се движел лек автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Е. В.. На около 50 метра след [улица]Т. подал светлинен сигнал за маневра „завой наляво“ към ул. „8-ми март“, намалил скоростта си на движение и изчакал да извърши маневра „завой надясно“ излизаният от улица „8-ми март“ лек автомобил „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от К. Г.. В този момент свидетелят В. предприел неочаквана маневра, с която целял да

изпревари управлявания от Т. лек автомобил, при което настъпил сблъсък в предната дясна част на управлявания от свидетеля В. автомобил в лявата предна и задна врата на управлявания от Т. автомобил. От удара лекият автомобил „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] се завъртял и ударил в предната част автомобила, управляван от Г.. Водачите на моторните превозни средства слезли от тях, констатирали наличието на имуществени щети по автомобилите, изместили същите на безопасно място и подали сигнал на дирекция „Национална система 112“.

На място пристигнал екип на ОПП-СДВР, установена била самоличността на водачите на МПС. Т.. представил пред органите на реда СУМПС, издадено от Великобритания със срок на валидност от 09.08.2018г. до 19.09.2027г. Служителите на МВР снели сведения от водачите, огледали автомобилите и след което се пристъпило към изготвянето на протоколи за настъпилото ПТП.

При тази хронология актосъставителят Б. З. съставил срещу жалбоподателя Т. Т. акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 872272/02.03.2023г., с който приел за установено, че на 02.03.2023г., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Ф. Т.“, с рег. [рег.номер на МПС] и на 50 километра след [улица], при маневра завиване наляво, за навлизане на паркинга на [жилищен адрес] не пропуска и става причина и участник в ПТП, с попътното движещия се от лявата му страна лек автомобил „А. А4“, с рег.

[рег.номер на МПС] , който от удара се отклонява и удря спрелия лек автомобил „Ф. Голф“ с рег. СВ 6772 СК - нарушение на чл. 37, ал. 2 ЗДвП, както и че управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство (Великобритания), без да е подменено след пребиваване в страната повече от 3 месеца – нарушение чл. 162, ал. 1 ЗДвП.

Актът е връчен на жалбоподателя, който го приел без възражения, но в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН подал писмени такива.

След запознаване със събраните материали и възраженията на жалбоподателя, началник група към ОПП-СДВР при идентично описание на фактите и правната квалификация издал оспореното наказателно постановление № 23-4332-007326/24.04.2023г., с който наложил на Т. Т. административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП, както и на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП наложил глоба в размер на 100 лева.

Така описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, подробно описани в съдебното решение.

Така позовавайки се на показанията на разпитаната по делото св. К. Г. СРС е достигнал до извода, че вмененото на Т. нарушение по чл. 37, ал. 2 от ЗДвП е останало недоказано.

По отношение на второто вменено на Т. нарушение, СРС се е позовал на представеното по делото копие на СУМПС, издадено на 09.08.2018г. и валидно до 19.09.2027г. Обсъдил е напускането на Великобритания Европейския съюз, предвидения преходен период и е направил извод, че в случая е приложима Конвенция за пътното движение, подписана във В. на 8.11.1968 г., страни по която са Република България и Великобритания и според която се признава всяко свидетелство за управление, преведено на техния език или на един от техните езици, или ако не е преведено на един от тези езици, придружено със съответен превод; всяко национално свидетелство за управление, отговарящо на положенията от приложение 6 на настоящата Конвенция. Описаните в приложение № 6 от Конвенцията 11 задължителни елемента са идентични с посочените в чл. 23, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закон за движението по пътищата елементи, които следва да съдържат СУМПС.

Допълнително СРС в 107 с-в е посочил, че по делото не са ангажирани доказателства от коя дата следва да се брой срокът по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, което от своя страна да обоснове отговорността на Т..

В заключение СРС, НО 107 с-в е приел, че и двете нарушения по наказателно постановление № 23-4332-007326/24.04.2023г. са недоказани.

Настоящият касационен състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила, доколкото същото е валидно, допустимо и съответно на материалния закон.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствата по делото

или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Необосноваността не е касационно основание /арг. от чл.348, ал.1 от НП, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН/, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Касационният съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на нея фактически изводи, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствата, които биха обусловили връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за допуснатото административно нарушение. В решението е даден отговор на всички поставени въпроси, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

На първо място правилно СРС е изградил изводите си въз основа на показанията на очевидец (и участник) в пътнотранспортното произшествие. Споделят се изводите на СРС, че показанията на св. Г. се явяват основен източник на информация, предвид, че служителите на МВР не са били очевидци, а показанията на св. В. не могат да бъдат кредитирани, доколкото същите представляват защитна теза на участник в ПТП, а и евентуално виновно лице за настъпването му.

Изцяло се споделя и извода на СРС за недоказаност а нарушението по см. на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Най-съществения елемент на последното е необходимостта да бъде установена датата от която е започнал да тече 3 месечния срок. Това е датата на влизането на лицата в Република България. В тежест на административното обвинение е да докаже от кой момент започва да тече тримесечния срок. Разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП непроменя така определената доказателствена тежест. Съдът констатира, че последното е силно затруднено предвид липсата на удостоверяване на вход-изход (свободно движение) посока ЕС, но не отменя задължението за доказаност на нарушението от обективна страна.

С оглед изложеното дотук, съдът намира касационната жалба за неоснователна. Следва да бъде уважено и искането за присъждане на разноски по делото в полза на касационния ответник, които са в размер на 500 лева, съгласно договор на л. 16 от делото.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1085/29.02.2024г. по нахд № № 20231110208315 по описа за 2023 година на СРС 107-ми състав.

ОСЪЖДА ОПП-СДВР да заплати на Т. А. Т. сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: